

Я повернувся

Василь Думанський

Дорога хатина, де живе родина. (З народного)

Здрастуй, моя хато! Живи довго-довго і прости мені, що любов до тебе випробувана розлукою. Я вже повернувся.

Наніс у світлицю пахоців чужих країн, і зараз душа моя вітається зі знайомими кутками, з речами, зі шпаринами-щілинками та з маленькими обновами, що впадають у вічі.

А хата обступає мене рідною ласкою, гомонить минувшиною і знімає з моїх плечей втому, наче з брудної одіжі роздягає. Тут все своє, тут кожна жменя глини, кожна дощечка зігріті долонями батька-матері, що прагли вибудувати оберіг родинного щастя. Тепер їхнє тепло з усіх боків струменить, щоб жилося мені легко.

Стою і тихо складаю хаті присягу: поки житиму у цих стінах і питиму чисту воду з криниці у цьому дворі, доти ці шибкасті вікна будуть випромінювати світло на вулицю, щоб не було моторошно ходити повз мою садибу. І днями, й ночами до мого дому, саду, джерела буде відчинена хвіртка для сусідів, для їхніх дітей і всіх добрих людей.